

உ
சிவமயம்

கைதடியூர்

அமரர் ஸ்ரீமான்
தில்லைநாதர் பொன்னுத்துரை
அவர்கள்

சிவபதம் எய்தியமை குறித்த

நினைவு மலர்

10-06-1997

அமரர் ஸ்ரீமான்
திஸ்லைநாதர் பொன்னுத்துரை

அவர்கள்

மலர்வு

03-06-1912

உதிர்வு

11-50-1997

திதி வெண்மை

ஆண்டு ஈசுவர வான சித்திரை யிருபத்தெட்டு ஞாயிறு
பூண்ட பூர்வ புனர்பூச ஷஷ்டி தனில்- மாண்புமிகு
பொன்னுத்துரைப் பெம்மான் பூவிலகிப் பொன்னார்திருவடி
அண்மித்த அருமை நாள்.

சங்கரய்யா நாயக
 ராஜகுருநாம்படு ரத்னகுருநாம்படு

நாகரீபுரம்

1911-02-11

1911-02-11

ராஜகுருநாம்படு

ராஜகுருநாம்படு ரத்னகுருநாம்படு ராஜகுருநாம்படு ரத்னகுருநாம்படு
 ராஜகுருநாம்படு ரத்னகுருநாம்படு ராஜகுருநாம்படு ரத்னகுருநாம்படு
 ராஜகுருநாம்படு ரத்னகுருநாம்படு ராஜகுருநாம்படு ரத்னகுருநாம்படு
 ராஜகுருநாம்படு ரத்னகுருநாம்படு ராஜகுருநாம்படு ரத்னகுருநாம்படு

அமரர் ஸ்ரீமான் தில்லைநாதர் பொன்னுத்துரை அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு

திருநெறியும், தமிழும் தழுவியதாகக் கைதடிக் கிராமத்தின் சைவப் பரம்பரியம் முகிழ்ந்தெழுந்துள்ளது. சித்தாந்த உட்பொருளைச் சாதாரண மக்களும் விளங்கிக் கொள்ளும் வண்ணம் உபதேசம் செய்த ஞான பரம்பரையின் திஸ்விய தமிழ்த் தொண்டு நிலைபேறு கொண்ட காலச்சுவடுகளைக் கொண்டது இக்கிராமம். இக் கிராமத்திலே தலைசிறந்த வேளாண்மரபும் இலங்கை நாராயண மூதலியார் பரம்பரை எனப் போற்றப்படும் உயர் குலத்தின் வழித் தோன்றலாகிய தில்லைநாதர் (பெருஞ்சாலை ஓவசியர்) அவர்களும் அதே பரம்பரையைச் சேர்ந்த கைதையூர் தங்கம்மா அவர்களும் ஆற்றிய தவத்தின் பயனாய் ஒரேயொரு குலக்கொழுந்தாய் திருவாளர் பொன்னுத்துரை அவர்கள் 1912 ம் ஆண்டு ஆனி மாதம் மூன்றாந் திகதி அவனியில் பிறந்தார். இவர்தான் இன்றைய நினைவுக்குரிய உத்தமராவார்.

இவர் குறு குறு என நடந்து, சிறுகை நீட்டி இன்னறும் அடிசில் இட்டு தொட்டும், மேனியில் பூசியும் குழவிப்பருவம் குறும் புகளுடன் உலாவி மகிழ்ந்து பெற்றோரை மகிழ்வித்தார்.

ஆண்டு ஐந்தாகியது. இளஞ்சேய் தன் ஆரம்பக் கல்வியை கைதையூர் முத்துக்குமாரசுவாமி வித்தியாசாலையிலும் அதனைத் தொடர்ந்து கைதையூர் சி. எம். எஸ் (C. M. S.) ஆங்கிலப் பாடசாலையிலும் கற்றார். இளமையிலே ஆற்றல் மிகுந்த தன் மகனை உயர் கல்விக்காய் நீர்வேலி அத்தியாயர் இந்துக் கல்லூரிக்கு அனுப்பி வைத்தார். உயர் கல்வியை இனிதாய் முடித்த அண்ணலார் தனது இருபதாவது வயதில் (1932 ம் ஆண்டு) ஓவசியர் பதவியில் தன்னை இணைத்து ஓளியாப்பிட்டி என்னும் இடத்தில் முதன் முதலாகக் கட்டமையாற்றினார்.

இவரின் உயர்ந்த குணங்களைக் கண்ட பெரியோர்கள் மன வாழ்க்கைக்கு உரிய பருவத்திலேயே தமது உறவினரான கைதையூர் சுப்பிரமணிய மூதலியார் வழித்தோன்றலாகிய சங்கரப்பிள்ளை சிவபாயக்கியம் தம்பதிகளின் கைவிட புத்தி தங்கப்பாசலிற் 1937 க் ஆண்டு திருமணம் செய்து வைத்தனர்.

இவ்வறப் பூஞ்சோலையில் நுழைந்த மணமக்கள் இருவரும் இல்லக விளக்காக “முக்கனிகள்” மூவரை சுன்றனர். அன்னவர் மூவரையே குமாரசுவாமி, இரத்தினராஜா, சரோஜினிதேவி ஆவர்.

மூச் செல்வங்களும் பெற்றோரின் அன்பு அரவணைப்பில் வளர்ந்துவரும் நாளில் 1958ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 6ந் திகதி காலன் மனைவியைக் கவரவே பிள்ளைகளுடன் செய்வதறியாது துடிதுடித்தார். அன்னார் மனோதிடம் கூடியவர் என்பதால் தனது மாமியார் சிவபாய்க்கியத்தின் உதவியுடன் சிறார்களை வளர்த்தெடுத்தார்.

தனது அருமைப் புத்திரி திருமணப்பளுவமெய்தியதும் 1970 ஆம் ஆண்டு கோப்பாயைச் சேர்ந்த கையாபிள்ளை - செல்லாச்சி தம்பதிகளின் கனிஷ்ட புத்திரன் வீரசிய்கம் (யாழ் பிராந்திய மருந்தாளர்) அவர்களிற்கு மகளைப் பெருவிருப்புடன் திருமணம் செய்து வைத்து இன்புற்றார். தனது மருமகன் வீரசிங்கத்தையும் தனது புதல்வனாகவே கருதிப் பாசம் காட்டி நேசம் வைத்தார். வீரசிங்கம் சரோஜினிதேவி ஆகியோரின் இவ்வறத்தின் புயனாக மயூரன் (இறுதியாண்டு மருத்துவபீட மாணவன், கொழும்பு) தயாளன் (இரண்டாம் வருட மருத்துவபீட மாணவன், யாழ்ப்பாணம்), பார்த்திபன் (ஆண்டு 11 மாணவன், யாழ் பரியோவான் கல்லூரி) எனும் மூன்று குழந்தைகளையும் மகளின் பேரப்பிள்ளைகளாகக் கண்டு இன்புற்றார்.

தனது சிரேஷ்ட புத்திரன் குமாரசுவாமிக்கு (G. O. B. A. Colombo - Newzealand) கோப்பாய் சந்திரசேகரம் இரத்தினம்மா தம்பதிகளின் புத்திரி லோகேஸ்வரியை (Doctor, Colombo - Newzealand) 1975ம் ஆண்டு திருமணம் செய்து வைத்தார். மகளின் பேரப்பிள்ளைகளாக வசுமதி (வீஞ்ஞானபீட மாணவி, University of Auckland, Newzealand), பிரதிபன் (ஆண்டு 10 மாணவன், Selwyn Collego, Newzealand ஆகிய இருவரையும் கண்டு இன்புற்றார்.

செய்புந் தொழிலே தெய்வம் கடமைதான் தனது செல்வம் என வாழ்ந்த இரண்டாவது புத்திரன் இரத்தினராசா யாழ் ஐக்கிய விபாபாரச் சங்கத்தில் காசாளராக பதவி புரிந்து கடமையே குடும்பமாக நினைத்துத் தொழில் புரிந்த இவர் தனக்கென ஒரு வாழ்வை அமைத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. இவர் நோய்வாய்ப்பட்டு 1989ல் இறையனடி சேர்ந்து விட்டார்.

அமரர் பொன்னுத்தரை அவர்கள் குருநாகல், நீர்கொழும்பு, பன்னை, அனவை ஆகிய இடங்களில் ஓவியர் பதவியை வகித்துள்ளார். அதன் பின்னர் 1988 ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் கச்சேரியினை

இவ்வி வந்த கட்டிடப் பகுதி மேற்பார்வையாளராகவும் பதவி உயர்வு பெற்று 1970 ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 10 திகதி ஓய்வு பெற்றார்.

வாழ்க்கையின் முதுமைக் காலத்தில் அமரர் அதிகம் சோர்வுடன் இருக்கவில்லை. எப்பொழுதும் ஏதாவது அலுவல்களைச் செய்துகொண்டே இருப்பார். தமது பேரன் மயூரனின் டாக்டர் கோலத்தைக் காணவேண்டும் என்ற அவாவுடன்தான் எப்போதும் இருப்பார் எனினும் அவரின் ஆத்மா மனத்திலேயே பேரனின் டாக்டர் கோல உடையைக் கண்டிருப்பார் என்பது உறுதியான எமது நம்பிக்கையாகும்.

சுற்றுவன் குறித்த நாளும் வந்ததால் அமரர் ஸ்ரீமான் பொன்னுத்துரை அவர்கள் தனது 85 வது வயதில் தனது அருமை மகன், மருமகன், பேரப்பிள்ளைகள் மற்றும் சுற்றமும், அயலும் துன்பக் கடலில் தோய்ந்து வருந்த ஆயிரத்துதொழாயிரத்து தொண்ணூற்று ஏழாம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் பதினோராந் திகதி (11-05-1987) ஞாயிற்றுக்கிழமை பூர்வபக்ச ஷஷ்டி திதியும் புனர்பூச நட்சத்திரமும் கூடிய வேளையில் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்து இறையருகு எய்தினார்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

ஈழநாடு பெருக்கடல் நீற்றுநீர் நீந்தார்
இறைவனடி சேராதார்

— கிருஷ்ணன்

உ
சிவமயம்

தோத்திரப் பாடல்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் வணக்கம்

மாலுந் தெனிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான்தருவேன் — கோவஞ்செய்
தூங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீ எனக்குச்
சங்கத் தமிழ் மூன்றுந் தா.

இந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இனம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே

தேவாரம்

இடரினுந் தளரினும் எனதுறுநோய்
தோடரினும் உன்கழல் தொழுதெழுவேன்
கடல்தனில் அழுதொடு கலந்தநஞ்சை
மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே
இதுவே எமையாளுமாறு சங்கொன்று எமக்கிவ்வையே
அதுவோ உனதின்னகுள் ஆவடுதண்டுறையானே.

ரெஞ்சம் உமக்கே விடமாக வைத்தேன்
நினைபா தொருபோ தும்இருந் தறிபேன்
வஞ்சம் இதுவொப் பது கண்டறியேன்
வலிற்றோ டுதுடக் கிழுடக் கிவீட
நஞ்சா கிவந்தென் னைநலி வதனை
நணுகா மற்றுந் துகர்த்து மிடர்
அஞ்செலு மென்னி சநிகைக் கெழுவ
வீரட்டானத் துறையம் மாணே.

மூன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டான்
மூர்த்தி அவனிருக்கும் வன்னமி கேட்டான்
மின்னையவனுடைய ஆரூர் கேட்டான்
பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சியானான்

அவ்வையையும் அத்தனையும் அகற்றே நீத்தான்
அவ்வான் அகலித்தான் ஓசாரத்தைத்
தன்னை மற்றான் தன்னாகக் கெட்டான்
தனைப்பட்டான் தனிகை தனைகள் தானே

ஓசை யொலியெனா மானாய் நீயே
உலகுக் கொளுவனாய் நின்றாய் நீயே
வாச மவரெனா மானாய் நீயே
மனைபாவி மருகனாய் நின்றாய் நீயே
பேசப் பெரிதும் இவியாய் நீயே
பிரானாய் அடியென்மேகி வைத்தாய் நீயே
தேச வினக்கெனா மானாய் நீயே
திருவையாறகலாத செம்பொற்சோதி;

பக்தனாய்ப் பாடமாட்டேன் பரமனே பரமமொகி
எத்தினாற் பக்தி செய்வேன் என்னை நீ இடமுண்டாகி
ஓத்தனே ழுதல்வா திகனை அம்பலத்தாடுகின்ற
அத்தா உன் ஆடல் காண்பேன் அடியனென் வந்தனாதே

திருவாசகம்

சித்தனை நித்தனக்காக்கி நாயினேற்றன்
கண்ணினை நின்நிருப் பாதகி போதுக்காக்கி
வந்தனையும் அகிமலர்க்கே ஆகி வாக்துன்
மணி வார்த்தைக் காக்கி ஐம்புலன்களையா
வந்தனை ஆட்கொண்டு உன்னை புதுத்த விசுவா
மானமுதப் பெருங்கடனே மனையே உன்னை
தத்தனை செந்தாமரைக் காடைய மேனி
தவிச் கடரே இரண்டுவினித் தனியனேற்கே

அன்றே யென்றன் ஆவியும்
உடனும் உடமை பெல்லாமுக்
குன்றே அனையாய் பெண்ணையாட்
கொண்ட போதே தொண்டுகையே
இன்றோர் இடையு நெனக்குண்டோ
எண்டோன் முக்கண் எம்மானே
கன்றே செய்வாய் பிழை செய்வான்
நானே இதற்கு நாயகமே.

திருவிசைப்பா

ஏக நாயகனை மும்பவர்க்கு அரகை
என்னுயிர்த்து அமுதினை - எதிரிக்
போக நாயகனை புபல் வளர்க்கு அருவி
பொகன்னெரும் சிவிகைவளவூர்ந்த
மேல் நாயகனை மிக திருவீழியிழை
விண்ணீழி செழுங் கோயில்
கோக நாயகனை அகநி மற்றொகிறும்
உண்பென உணர்ச்சிசென் பானே,

ஒவிவளர் விசைதே உலப்பிலை ஒகிறே
உணர்வு குழ் உடத்ததோர் உணர்வே
தேவிவளர் புகிங்கின் திரிமணிக் குகிறே
சித்தத்தகி தித்திக்கும் தேனே
அவிவளர் உகிளத்து ஆளத்தக் கையே
அகிபலக் ஆடரங்காக
கேவிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனே வினம்புமா வினகிபே.

திருவம்பல்லாவிடு

முழகொலி பாழொலி கூத்தொலி எத்தொலி
எங்கும் முழாய் பெருகி
விழகொலி விண்ணவகுச் செகற
கிம்மி மிகுதிரு வாகுரி
கழலிடபாறிகு வழிவழி பரணாய்
மணஞ் செங் குடிப்பிறந்த
பழையு பாரொடுகி கூடிபெய்மானுக்கே
பகலாண்டு கறதமே.

பாதுக்குப் பாசைகி வேகிழ அமுதிடப்
பாறகடக் சத்த பிரகி
காதுக்குச் சக்கரகி அன்றகக் செந்தவன்
கன்னிக திண்ண தன்னகி
கூலிக்குப் அந்தனார் காழ்கிசிற சித்தக்
பகமே பிடகாசப்
காசித்த தட்டி பயினை வகிசாதுக்கே
பகலாண்டு கறதமே.

திருப்புராணம்

இதனாத இஃப அஃபு வேண்டிப் பிஃ வேண்டுகின்றார்
 மதனாமை வேண்டு மின்னும் பிறப்புண்டேனுனை வென்றும்
 மதனாமை வேண்டு மின்னும் வேண்டு நான் மகிழ்ந்து பனது
 அறவா நீ யாடும் போதுண்டியின் கீழிருக்கவென்றார்.

திருப்புகழ்

பக்தியால் யானுனைப் பகையால்
 பற்றியே மாதிரிப் புகழ்பாடி
 மூத்தனா மாறனப் பெருவாழ்வாள்
 மூத்தியே சேர்வதற் கருகினாயே
 உத்தமா தான் சற்குணநேபா
 ஒப்பிலா மாமனிக் கிரிவாசா
 வித்தகர ஞான சத்தினி பாதா
 வெற்றி வேலாபுதப் பெருமானே.

தேற்றம்

பிறந்தவகிறத்தும் பிறந்தோர் பிறத்தும்
 சிறந்த உலகினிக் சேர்தல் — திறக்பாது
 ஆதலால் ஆறுதல் அஃதே வழியென
 போதமே கொள்ளோம் புரிந்து.

திருச்சிற்றக்யகம்

சுருதிபாசனம்

சுருதிபாசனம் என்பது ஸ்ரீமதாயுர்வேதத்தின்
பொருள்முதல் பகுதியாகும். இது ஸ்ரீமதாயுர்வேதத்தின்
முதல் பகுதியாகும். இது ஸ்ரீமதாயுர்வேதத்தின்
முதல் பகுதியாகும்.

சுருதிபாசனம்

சுருதிபாசனம் என்பது ஸ்ரீமதாயுர்வேதத்தின்
பொருள்முதல் பகுதியாகும். இது ஸ்ரீமதாயுர்வேதத்தின்
முதல் பகுதியாகும். இது ஸ்ரீமதாயுர்வேதத்தின்
முதல் பகுதியாகும்.

சுருதிபாசனம்

சுருதிபாசனம் என்பது ஸ்ரீமதாயுர்வேதத்தின்
பொருள்முதல் பகுதியாகும். இது ஸ்ரீமதாயுர்வேதத்தின்
முதல் பகுதியாகும். இது ஸ்ரீமதாயுர்வேதத்தின்
முதல் பகுதியாகும்.

சுருதிபாசனம்

நன்றி நவிலல்

காலஞ்சென்ற எமது குடும்பத் தலைவர் அமரர் திருவாளர் தி. பொன்னுத்துரை அவர்களின் பிரிவுச் செய்தி கேட்டு எமது இல்லம் நாடி வந்து அன்னாரது ஈமைச் சடங்குகளில் கலந்து கொண்ட உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள், சக ஊழியர்கள் அனைவர்க்கும், ஈமைக்கிரிசுகள் சிறப்புடன் நடைபெற பலவழிகளிலும் உதவியோருக்கும், அனுதாபச் செய்தி அனுப்பியோருக்கும், இன்று நடைபெறும் அந்நியேட்டிக் கிரியைகளில் பங்கு பற்றிய அனைவருக்கும், அத்துடன் இம் மூலரை கூடிய விரைவில் சிறப்புற ஆக்கித் தந்த சிவா அச்சுத்தாருக்கும் எமது இதய பூர்வமான நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

இங்ஙனம்

பிள்ளைகள், மருமக்கள்
மேரப்பிள்ளைகள்

யாழ்ப்பாணம், 1954

சுந்தரம்

சுந்தரம் அமைதிபாடு மகிழ்ச்சி

சீரமைக்கப்பட்டது

